

V koraku s časom

Koncert Slovenskega okteta v dvorani Union

Presemetljivo, a vrhunsko

18. marca je v Unionski dvorani prepeval Slovenski oktet spored skladb nove usmeritve ansambla, v kateri je pogumen pristop k ustvarjalnosti mlade generacije slovenskih skladateljev.

Tistim, ki desetletja spremljamo "življenje" ansambla, je bila zasnova sporeda domala revolucionarna, saj so bile pesmi slovenskega ljudskega nadiha izvedene šele "pod razno" v dodatku. Se pa je ansambel v tej tridelni zasnovi predstavil kot interpret visoko postavljenih umetniških zahtev, ki zmore vse in za vsako publiko.

Gotovo zaseda posebno mesto prvi del sporeda, kjer se je ansambel soočil z deli mlade generacije slovenskih skladateljev, ki ustvarjajo v metežu sodobnega evropskega zvočnega izraza. S tem je Slovenski oktet ujel korak s časom. V skladbah Kremenov kamen sonca Urške Orešič ter še posebej v delu Človek ni sam Vladimira Hrovata je ansambel dokazal, da odlično obvlada interpretacijo sodobnih zvočnih iskanj in s tem podal izziv domači ustvarjalnosti. V tem prvem delu smo slišali še skladbo Darijana Božiča Pesem štirih. Drugi del sporeda je bila novost žanrsko spogledovanje v sicer kvalitetnih priredbah znanih ali manj znanih tem ali originalov (nejasen koncertni list) s klavirsko spremljavo. Tako smo slišali šest del od Veronike W. Jurmanna preko Dvorakove Humoreske do Moj mali kaktus B. Rejsfeld/ A. Marcusea. Besedila je prispeval Jože Humer. Tu se je Slovenski oktet izkazal kot virtuoz v vseh zvočnih komponentah ob zlitih spremljavi Urške Vidic.

Po tem "uradnem" delu sporeda smo slišali v dodatku Kernjakov Venček koroških, kjer je ansambel izkazal vso žlahtnost izraza slovenskega ljudskega izročila, kot so jo imele prejšnje zasedbe Slovenskega okteta. V čast ansambla pa gotovo ni precej nejasen in neugleden koncertni list (če se temu papirčku lahko tako reče), kajti primernejšega si zaslužimo tako poslušalci kot sijajni izvajalci, končno pa je koncertni list trajen dokument nastopajočega.

Tone Žuraj